

ønskede ikke, at Importen skulde slaas ud af de private Importørers Hænder. Men naar der endelig er fastsat en Maksimalpris, har jeg aldrig været imod, at denne blev sat i Forhold til Majsprisen. Jeg har gentagne Gange overfor den højtærede Minister paa Møder o. s. v. sagt til ham, at det laa i hans Haand at fastsætte en Maksimalpris i Forhold til Majsprisen, og jeg mente, at den Ordning, vi herfra havde truffet, hvor vi fra alle Sider anbefalede at ombytte Rug med Majs, var i Virkeligheden noget af det samme. Hvis denne Ombytning havde fundet Sted i hel og fuld Udstrækning, vilde faktisk og praktisk det samme være sket, som om man havde sat en Maksimalpris i Forhold til Majsprisen. Jeg har været en af dem, der har været Tilhænger af en saadan Ombytning. Jeg kan i saa Henseende nævne, hvad den højtærede Minister meget vel ved, at da vi traf Ordningen i Efteraaret, og forinden vi gjorde det, har jeg i de Møder, vi den Gang holdt, henstillet til Ministeren, om vi ikke i Aar kunde foretage en saadan Ombytning, men et Til-sagn i saa Henseende, i hvert Fald til Ombytning over det hele, vilde Ministeren ikke give.

Endelig omtalte Ministeren Spørgsmaalet om, hvorvidt der kunde være Fare for, at vi i det kommende Høstaar vilde avle for lidt Brødkorn derved, at de Arealer, der tilsaas til Efteraaret med Rug og Hvede, maatte blive indskrænket, og Ministeren oplæste en længere Indstilling fra Landbrugsudvalget, som har skønnet om den Sag og har afgivet Betænkning. Jeg anerkender dette Landbrugsudvalgs Sagkundskab, men jeg kan ikke skjule for mig selv, at efter det praktiske Kendskab, jeg har til Forholdene omkring i Landet, er der en Fare i den Retning, der er paapeget. Denne Fare fremkommer ad to Veje. Den fremkommer for det første derved, at man indskrænker Tilsaningen af Arealer med Rug og Hvede og gaar over til Vinterbyg og gør det, fordi man regner paa at have Vinterbygget til fri Raadighed, det kan man fodre op eller sælge, som man vil. Det er den ene Bevægelse, men der er en anden, som fører i samme Retning, og det er en Bevægelse, som i og for sig ikke er for-

kastelig, nemlig den, at man i disse Aaringer, hvor Foderstofpriserne er saa høje, tilsaar Brakarealer i større Udstrækning, end man ellers gør. Man dyrker mangfoldige Steder i Landet Roer i Brakarealer, og det fører i de fleste Tilfælde til, at saa kan man ikke saa Vintersæd. Man maa opgive det for disse Arealers Vedkommende og maa saa Foraarssæd i Stedet for. Det er en Bevægelse, som virker i samme Retning som den førnævnte. Vi kan tage Forholdene, som de har været i Aar. Det har vist sig, at der har ikke været tilstrækkeligt af Vintersæd. Jeg er tilbøjelig til at tro, at selv om man havde opretholdt Foderstoffor-budet i fuldt Omfang, vilde det vist ikke have været tilstrækkeligt. Den Kendsgerning forekommer det mig man maa regne med, i hvert Fald tror jeg, man for det kommende Høstaar maa søge at træffe en saadan Ordning, at al den Rug og Hvede, der avles, og som maa tjene til Brødkorn, virkelig ogsaa kommer frem. Naar man træffer en saadan Ordning, og der paa en eller anden Maade gives de paagældende en Erstatning for det Tab, de maatte lide ved, at der er fastsat Maksimalpris, vil man opnaa, at denne Bestræbelse for at indskrænke Udsæden af Rug og Hvede og saa Vinterbyg i Stedet i alt Fald ikke tager den Part, jeg frygter for at den ellers vilde gøre.

Jeg lagde Mærke til, at i Indstillingen fra Landbrugsudvalget til Ministeren havde man peget paa, at der er Grænser for, hvor meget man kan tilsaa, idet de Arealer, man havde tilsaaet med Vinterbyg, var ret begrænsede. Det er selvfølgelig rigtigt, men hvis man bruger al den Vinterbyg, man avler i Aar, til Udsæd, maa Ministeren dog være klar over, at det kan blive mindst ti Gange, ja indtil tyve Gange saa store Arealer, man i det kommende Aar kan tilsaa. Jeg er i hvert Fald bekendt med en Landmand, som har et Areal af 20 Tdr. Land med Vinterbyg, som han har saet sidste Efteraar, og hele Avlen er bestilt hos ham, og han kunde have solgt endnu mere af det Vinterbyg, saa det er klart, at der er stor Efterspørgsel efter Vinterbyg til Tilsaaning i det kommende Efteraar. Derfor bør man ikke se bort fra de Farer, der i saa Henseende kan true.